

עיריית רמלה

פרטיכל המועצה מס' 12-3/2007

מישיבה מן המניין של מועצת העירייה שהתקיימה ביום שני, י"ח בסיוון, התשס"ז (4 ביוני 2007) בבית ווקר ברחוב מבצע קדש, ברמלה.
נרשם על פי הקלטה ונערך ע"י שמואל קולישבסקי – מזכיר בכיר

נוכחים ה"ה:

יואל לביא – רה"ע, היו"ר
ליאת רבנר
ניסים פנחסוב
שמעון לוי
שמעון שלוש
בנימין אלבז
הרב מיכאל דרעי
אברהם אילוז
זינה יסקוב
צבי קוטלר
מיכאל חדד
אבנר סרוסי
פאיז מנסור
סלימאן אבו-סויס

חסרים ה"ה:

אליהו חדד
שלמה אזולאי
בוריס ברמן

נוכחים ה"ה:

מנהל מחלקות העירייה.

סדר היום:

1. אישור פרטיכלים

- א. הנהלה -
15.5.07 מס' 2/2007-12 מיום (1)
- ב. כספים -
17.4.07 מס' 2/2007-12 מיום (3)
20.5.07 מס' 3/2007-12 מיום
30.5.07 מס' 4/2007-12 מיום
- ג. משלחות וקשרי חוץ -
17.4.07 מס' 2/2007-12 מיום (1)
- ד. הקצאת מקרקעין ומבני ציבור -
13.5.07 מס' 1/2007-12 מיום (2)
20.5.07 מס' 2/2007-12 מיום
- ה. תמיכות -
29.5.07 מס' 3/2007-12 מיום (1)

2/...

דף מס' 2

2. הנחת החלטות ועדת הנחות מארנונה על שולחן המועצה
החלטות ועדת הנחות מארנונה – (1) מס' 12-2/2007 מיום 13.5.07
על פי סעיף 149 ד' (ה) לפקודת העיריות, החלטות הועדה אינן טעונות אישור
המועצה אך יונחו על שולחנה.
3. הגשת דו"ח תלת חודשי על פעולות העירייה לחודשים ינואר – מרץ 2007
על פי סעיף 140 ב' (ב) לפקודת העיריות.

היו"ר פותח את הישיבה בשעה 19:12

מר י. לביא – היו"ר: ערב טוב, ערב טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח את ישיבת מועצה
מן המניין מס' 12-3/2007. על סדר היום אישור פרוטוקולים של
ההנהלה, של ועדת כספים, של משלחות וקשרי חוץ, של הקצאות
מקרקעין ומבני ציבור, יש גם דו"ח תלת חודשי על פעולות העירייה
לרבעון הראשון של 2007, ינואר – מרץ 2007. היה תוספת לסדר
היום, סעיף שנשמט מדיון הנהלה, החלטה בדבר הגדלת תקציב
התמיכות. ועדת כספים, תוספת של דיון ועדת תמיכות וכמו-כן על
השולחן המועצה מונח גם לכם, פרוטוקול ישיבת הועדה להנחות
בארנונה מיום ה-13.5.07.

פרט לעניין של הפרוטוקולים שמונחים בפניכם, אני מבקש להדגיש
א' מתוך דיון ההנהלה את הצורך שלנו בחידוש ההחלטה בנושא
הארכת מבצע מיסים ומסיימים, אנחנו קיבלנו בזמנו החלטה
שהייתה קצובה ותחומה בזמן, מיצינו את הזמן הזה, סך ההכנסות
היו, אם אני זוכר נכון, 2.6 מליון שקל, בינתיים הוסיפו מועד נוסף
ולכן אנחנו מביאים את זה לדיון פה. תנאי המבצע זהים למה
שאישרנו בעבר ומה שאנחנו עוסקים בו כרגע זה רק בהארכה של
מועד סיום המבצע.

הדבר השני, אני מעדכן על נושא שאני חושב שמן הראוי לעדכן
אתכם, אין לי עוד תשובה סופית עליו. הייתה החלטת מועצה בנוגע
להסדר עם הבעלים של אולמי המלך שלמה, אנחנו פנינו לפרי
רולינג של משרד הפנים, עד רגע זה מכתב תשובה רשמי לא
קיבלנו, יש תשובת מסדרונות, אני קורא לזה, אני לא מייחס לזה
ערך בינתיים לתשובת מסדרונות אבל,

מה התשובה של המסדרון?

מר ש. לוי:

המסדרון אומר,

מר י. לביא – היו"ר:

שנהיה שותפים גם כן לסוד.

ש. לוי:

למסדרון? זה לא מחייב, אני מדגיש את זה, אבל המסדרון אומר שמשדר הפנים לא מקבל את עמדת המועצה, זאת אומרת, הוא משאיר את החוב על כנו ומאפשר לנו, לא מקבל את ההסדר המוצע.

מ.ר. לביא – היו"ר:

שני נושאים שרצים, אחד רץ בתקשורת ואחד כנראה ירוץ בתקשורת ושאני מביא אותו לידיעתכם. יש מבנה שנבנה ברחוב הרצל בפינה של רח' ישראל פרנקל, יש שם שני מבנים שבבניה.

הרצל שלושים.

מ.ר. ש. לוי:

זה לא יכול להיות 31. אני לא רוצה לקרוא לו עם תיאורים גיאומטריים.

מ.ר. לביא – היו"ר:

הצד הימני הוא זוגי, הצד השמאלי הוא לא זוגי, אז שלושים.

מ.ר. ש. לוי:

אני קורא בתקשורת כל מיני תגובות ואני קורא בכל מיני אתרים כל מיני תגובות ונראה לי ראיתי גם ציטטות במקומונים, אני אומר לחברי המועצה. המבנה הזה קיבל היתר ולמרות שהוא קיבל היתר, יש בו 3 חריגות שהן כנראה תוצר של טיפול רדוד בתיק הזה על ידי מי שהעניק לו את ההיתר. האחד, הוא לא תואם את התב"ע שתקפה למקום הזה בבסיס שלה, בחזות בניין, הוא כנראה חורג מקו הבניין המותר, והוא וודאי חורג מההיתר בנייה שניתן לו במובן זה שהוא היה צריך לשמר מבנה ולהוסיף למבנה קיים. יש שם 3 חריגות מזוהות, אני אומר לכם את זה כחברי וועדה מקומית, כחברי מועצה, שתדעו שאנחנו הוצאנו צו הפסקה שהוא צו הפסקה שמבוסס על חוק ולא על יומרות כאלה או אחרות או לחץ כזה או אחר של תושבים, אלא הוא על פי חוק. אני סבור שנעשתה, מי שנתן את ההיתר, לא עשה עבודה טובה בתחום הזה.

מ.ר. לביא – היו"ר:

הדבר השני, אני ביקשתי שזה יעלה אלי לשולחן, בעקבות הסיכום במחלקת הנדסה, הנושא של הרצל 45, הוצגה בפניי תב"ע של הרצל 45, זה המבנה מול העירייה, בפינת הרצל - רחוב ההגנה, באותו מפלס בנייה שהוא בין המגורים לשטח המסחרי.

הוצגה תב"ע שהיא אושרה בעירייה לפי המסמכים שהוצגו, הם אינם קיימים בארכיון ההנדסה, אני מוצא לנכון להדגיש את זה. מסמך שאינו קיים בארכיון ההנדסה, ועל פיו פעל מהנדס העיר בהחלטותיו, אני הוריתי אתמול או שלשום למהנדס העיר להוציא מסמך למי שהציג, מי שבעלים של הבניין הזה, שהמסמך הזה אינו מקובל עלינו, הוא מציג מצב שהוועדה המחוזית אישרה בשנת '94 או סוף '94, את הבנייה במקום כהכשרה של משרדים, כאשר שטחי החנייה נופלים מעבר לרחוב ההגנה, זאת אומרת מעבר לצד השני של רחוב ההגנה, איפה שאנחנו היום בונים את המרכז יום

פרטיכל המועצה מס' 12 – 3/2007
מיום 4.6.2007

לקשיש החדש. אני אומר לכם, אני לא זוכר דיון בוועדה המחוזית בנושא הזה אבל גם אם היה וזה נושא שלא אמרתי אותו למהנדס והיום היועץ המשפטי איננו כאן, אבל אני אומר את זה פה מתוקף ידע אישי בחוק תכנון ובנייה. גם אם זה עבר בוועדה המחוזית, עצם בניית הפיתרון של שטחי החנייה בתוך השטח הציבורי שהוא ברשות עיריית רמלה הופך אותנו לשותפים בזכויות הבנייה האלה. ובכל מקרה, אני לא אאשר שם שום דבר עד שלא תהיה, אני אומר את זה ליו"ר ועדת המשנה, אני אומר את זה למהנדס, מקווה שזה יגיע גם ליועץ המשפטי, בשום פנים ואופן בלי שיבוררו אם התב"ע הזאת, הנקודתית, עברה בוועדה המחוזית ואושרה על ידי הוועדה המחוזית, חסר בה המסמך של טבלת זכויות וחלוקה או טבלת איזון וחלוקה, יותר נכון. בעצם המחסור הזה זה הופך אותנו לשותפים למבנה הזה. עכשיו כיוון שבמבנה הזה מדובר על 900 מ"ר נדמה לי, משרדים בתוך הבסיס הזה, וכשאנחנו נמצא את פיתרון החנייה, זה הופך אותנו לשותפים, אולי מלאים. אינני יודע, צריך לעשות על זה שמאויית ואנחנו לא, אני חושב שאנחנו צריכים לפעול פה בזהירות משנה, כי מדובר באנשים שיש להם, שהיו בעירייה, עבדו בעירייה, פועלים עכשיו במסגרת חלק ציבורית חלק פרטית, הרגישות לנושא הזה מבחינה ציבורית היא גבוהה מאוד, גם הרגישות של הנושא הזה, אני מניח שזה יעלה בכל מיני מקומות, אני אומר לכם בפשטות, '94 מנובמבר, 15.11.93, אני משמש כראש עירייה, אני לא זוכר שזומנתי לוועדה מחוזית לדיון בדבר כזה שהפיתרון שלו הוא חנייה מעבר לרחוב ההגנה, אם זה היה, ויכול להיות שהוועדה המחוזית לא זימנה נציגות או שמישהו אחר היה או שמהנדס באותה תקופה ייצג אותנו בוועדה המחוזית והתב"ע הזאת בתוקף, חסר בה מסמך של טבלת איזון וחלוקה שמקנה לנו זכויות בבנייה הזאת ובחלק הזה. זו גם תב"ע מאוד מאוד מוזרה. אלה הדברים עד כאן, שאני מניח, אני אומר, שאחד מהם היה כבר בתקשורת, השני בטח ייצא לתקשורת.

מר ש. לוי:

אני רוצה להגיד משהו. אדוני ראש העיר, בקשר לנושא האחרון שנגעת בו, בנושא של הבניין ברחוב הרצל פינת ההגנה. אני במקרה, אני מצהיר את זה למועצה, במקרה התעניינתי בזמנו על רכישה של המבנה הזה כשיצא על ידי כונס נכסים ובבחירה עצמה, בהצעה לבחירה הוגדרו מה נמכר שם ובנושא של החנייה, הייתה הגדרה של מספר חניות, אף אחד לא יכול לבוא ולטעון היום כמו שטוענים ומולכים אותנו שולל שיש להם חזקה לחניה בתוך הבניין. אז, א' טוב שקיימת דיון, ב' הנושא ייבדק ותתקבל החלטה שאף אחד לא יסתבך. אני יודע מתוך בירור שעשיתי הבוקר שהחניות במרתף מתחלקות בין הדיירים לבין הרוכשים בחלוקה של 4-4 ושאר החניות שייכות לדיירים. אז אף אחד לא יכול לבוא ולטעון שהחניה בבניין שייכת למתחם של המשרדים והוא לא רוצה אפילו להתחשב איתנו על הנושא של כופר חנייה. זהו בינתיים.

פרטיכל המועצה מס' 12 – 3/2007
מיום 4.6.2007

- מר י. לביא – היו"ר:** זה לא אני, אני אמרתי כבר פעם, אני נגד כופר חנייה ברחוב הרצל.
- מר ש. לוי:** קיבלתי, מהיום והלאה זה לא יקרה.
- מר י. לביא – היו"ר:** אני חושב שרחוב הרצל הוא ציר עיקרי בעיר.
- מר ש. שלוש:** לפני שזה עובר לוועדה מחוזית, זה לא מחויב לעבור לוועדה מקומית, ועדת משנה?
- מר י. לביא – היו"ר:** יש בניירות שהציעו המלצה שחתום, שהוועדה המקומית בשנת 92,
- מר ש. שלוש:** המליצה?
- מר י. לביא – היו"ר:** ככה ראיתי מסמך. להגיד לך שאני,
- מר ש. לוי:** אנחנו לא היינו ב-92,
- מר ש. שלוש:** לא חשוב, זה לא משנה, לי לא זכור שהייתי בדבר כזה, אבל יותר מעניין אותי מה היה.
- מר פ. מנסור:** אדוני ראש העיר, לגבי הנושא הראשון שהעלית. לגבי רחוב הרצל, אתם הוצאתם הפסקת עבודה. מה הדרישות מהבחור או אדם שבונה שם?
- מר י. לביא – היו"ר:** שיבנה לפי ההיתר, אחרי זה אנחנו נדון אם ההיתר,
- מר פ. מנסור:** בסדר, הוא בינתיים בנה.
- מר י. לביא – היו"ר:** אז מה?
- מר פ. מנסור:** השאלה שלי, אני מבין שכל מה שעורר את העניין הזה, של המבנה ההוא, זאת הכיפה שבמבנה. השאלה היא, כאשר הוגשו התוכניות, האם הוגשה כיפה או שהמבנה הוגש ללא כיפה ואחר כך הפסיקו את הכיפה כחריגה מן ההיתר? והאם באמת מה שנאמר בעיתונות, בחלקו לפחות, לא אמת בעניין הזה של ההתעררות שמה כמה של הדיירים בגלל שהמבנה, יש לו, הוא לוקח או מקבל אופי של מבנה תורכי מימי התורכים, משהו שכנראה לא מוצא חן בעיני השכנים שם?

פרטיכל המועצה מס' 12 – 3/2007
מיום 4.6.2007

- מר י. לביא – היו"ר:** רובי, תוציאו את שי אסולין. כן, הלאה?
- מר ש. אסולין:** זה נראה כמו מסגד, אתה אומר לי מסגד תורכי? אנשים לא ישנים בלילה, על מה אתה מדבר בכלל? אנשים לא ישנים בלילה, פחד ברחובות.
- מר י. לביא – היו"ר:** רובי, תגיש תלונה במשטרה על הפרעה. כן? זהו? מר מנסור?
- מר פ. מנסור:** כן, זה מה שרציתי לשמוע.
- מר י. לביא – היו"ר:** כן, עוד התייחסויות?
- מר צ. קוטלר:** נושאים אחרים, משהו, אפשר להעלות?
- מר י. לביא – היו"ר:** כן, בבקשה.
- מר צ. קוטלר:** אז, יש לי איזה נושא ש,
- מר י. לביא – היו"ר:** אני לא רוצה לקום ולדון על כל נושא בנפרד, אני נותן תשובה.
- מר צ. קוטלר:** משהו שלא קשור. הייתי בישיבה בגישור ברמלה,
- מר י. לביא – היו"ר:** מרכז גישור.
- מר צ. קוטלר:** מרכז גישור. ואני אגיד לך, פשוט התביישתי, המקום נראה מוזנח ועלוב והגיעו לשם כל מיני אנשים, מנכ"לים ואנשים די חשובים שבאו לגישור ופשוט התביישתי שברמלה מביאים את האנשים, זה נראה כל כך עלוב, שאני לא יודע, מישהו נתן לזה את הדעת, אבל חייבים לפחות לנקות את המקום הזה שם ולתת לו מינימום של צורה כי זה כרטיס ביקור של העירייה שלנו, אני לא יודע מי אחראי לזה, אבל זה בושה וחרפה איך שהמקום הזה נראה. ליד בית ספר בן צבי, מי שלא יודע.
- מר י. לביא – היו"ר:** כן, עוד התייחסויות?
- הרב מ. דרעי:** כן, הבנתי שזו התייחסות שלא שייכת לנושא הישיבה שלנו. פה מונח לפניי ביצוע החלטת מועצת העירייה, ההחלטה הייתה ב-18.9.06. בישיבת המועצה הוחלט שמונה קולות נגד החנות לממכר בשר אחר, שזה החזיר, אחד נמנע ואחד כנראה בעד, או נגד. בכל אופן, אני רוצה התייחסות של ראש העיר, אם יש החלטה של מועצת העיר, למה לא מתייחסים להחלטה של מועצת העיר בנושא החנות של החזיר?

זה חתימה גם של יואל, תראה לו את זה.

מר א. אילוז:

כן, הוא ראה את זה.

הרב מ. דרעי:

כן.

מר י. לביא – היו"ר:

ברשותך, אולי, כבוד ראש העיר, אני מבקש כבוד ראש העיר, בנושא של ועדת ביקורת, הרי ידוע וזכור, כשאני העברתי את הועדת ביקורת לשלמה אזולאי, ועדת ביקורת זמנית, זאת אומרת נתתי לו את זה זמני, אמרתי כשאני ארצה לקחת את זה בחזרה אז אני אבקש, ואני רוצה לקבל את ועדת הביקורת בחזרה מכיוון שאנחנו הסיעה הגדולה, יו"ר ועדת ביקורת, אנחנו הסיעה הגדולה ביותר באופוזיציה ואני חושב שמן החוק ומן הראוי לקבל את זה בחזרה, אם אפשר.

מר ב. אלבז:

כן. זהו? אני אלך לפי סדר הנושאים שעלו פה, שמעון לוי, נושא מספר החניות זה צריך להיות על פי תב"ע שבתוקף, זה בודקים מה סך הבנייה שבוצעה, כמה מגורים, כמה מסחר, כמה זה וסופרים, כמו בכל דבר אחר.

מר י. לביא – היו"ר:

נושא רחוב הרצל 30. אני עושה הבחנה בין התעוררות ציבורית, תגובות ציבוריות, התייחסויות ציבוריות וכול היתר, לבין כיצד העירייה פועלת ובודקת את הנושאים האלה. על פי בדיקה שלי, מבנים ברחוב הרצל, החזות שלהם על פי נדמה לי זה ל"ה 160, והתיקון בתב"ע הנקודתית למבנה הזה מבוסס על תב"ע ל"ה 160, יש נספח בינוי והנספח בינוי מציג קיר חלק וגג ישר במקרה הזה. כך שהמבנה הזה בהיתר הבנייה שהוא קיבל, הוא קיבל אותו עם כיפה, כפי שהוא נראה כרגע, אבל הוא לא תואם את התב"ע שבתוקף. זו הנקודה הפחות חלשה בדיון. הדיון עצמו הוא על קו הבניין. קו הבניין ממרכז הכביש צריך להיות 19 מטר ואם תסתכל על הבניין הסמוך אליו, הבניין הסמוך אליו וגם אלה שאחריו, קו הבניין שלהם נסוג במספר מטרים, אם אני זוכר נכון, של כ-4.45 מטר, זה הבעיה הכבדה יותר. הנושא הנוסף שהוא בעייתי מאוד זה שההיתר בנייה הוצא תחת תנאים. התנאים האלה לא מולאו, כולל דברים שהיו צריכים להישמר בהיתר הבנייה וגם שם יש לקו בניין צדי תזוזה, הזזת קיר, אם אני זוכר נכון. והדבר הרביעי, יש חריגה גם מזכויות בניה. צו הפסקת העבודה שלנו מבוסס לא על רחשי הלב של הציבור אלא הוא מבוסס על ההיתר, תקפותו וההשוואה בין מה מותר בתב"ע הזאת, בין ההיתר שהוא קיבל, לבין מה שבוצע בפועל. הביצוע בפועל חורג במדידה שלו, בתנאי ההיתר שלו ומי שירצה, שזה פחות משמעותי, גם בחזות שלו.

פרטיכל המועצה מס' 12 – 3/2007
מיום 4.6.2007

עירייה לא פועלת על פי רחשי לב, עירייה פועלת לפי מה שהמחוקק בחוק התכנון והבנייה או התב"ע בתוקף, או היתר הבנייה שהוצע, תחת התנאים שלו.

הנושא של המרכז גישור ופישור, אני מסכים איתך זה בושה והוא מוזנח. אני הייתי ביום הפתיחה של תחילת העבודה במקום וקבעתי סיור חוזר תוך חודש, עוד לא חלף חודש מהמועד, ואני אמרתי את זה, יש שורה של הערות שהכתבנו בביקור שם, אני אמרתי את זה למנכ"ל, אמרתי את זה לעוד כמה שכבר שמעו אותי בעניין הזה, אם זה יימשך להיראות ככה, אני פשוט סוגר ב-50% או 60% את היקף כוח האדם לשם, זה היקף כוח אדם פרוייקטלי, לא ראוי, לא נאה, לא מייצג ולא צריך להיראות כך ואם אנשים רוצים לחיות באורווה אז בתחום השיפוט של העיר, אסור להקים אורוות והם צריכים יהיו לצאת ולעזוב את תחום השיפוט של העיר, אני בעניין הזה חד משמעי. וקבעתי מראש שתוך חודש אני עושה שם ביקור נוסף, נראה לי גם כואב שהשקענו שם כמיליון שקל ובסוף אין סיפוק. יש שם השקעה כספית.

לא, ההשקעה היא בעיקר בתלת קומתי, לא בחד. אתה מדבר על החד, אבל ההשקעה היא בתלת בעיקר. גם כל מערכת החשמל,

מר ע. תודר:

גם בחד יש השקעה גדולה. זה לא לטעמי מה שקורה שם, אני מזדהה עם הביקורת.

מר י. לביא – היו"ר:

השאלה מה עושים, ימשיכו לעבוד שם כמו שזה, וכל פעם יקבלו כל מיני אנשים שמגיעים לשם בצורה כזו, זו השאלה.

מר צ. קוטלר:

אני עניתי שאם זה יראה כך, זה ייסגר.

מר י. לביא – היו"ר:

אוקי.

מר צ. קוטלר:

מי שרוצה לעבוד, יצטרך גם לדאוג לניקיון. זה לא יכול להמשיך להיראות כך אבל יש גם אורגני עירייה אחרים שצריכים לטפל בחלק מהדברים שלהם, וחלק זה גם עבודות בינוי והמשך שיפוץ שנצטרך לעשות. אנחנו נפנה גם לקרן הידידות בבקשה לתרומה כספית למרות שהגישה שלהם של 2007 לא לתקצב כלום אלא רק את מה שעוסק בעוטף עזה ובצפון בעקבות מלחמת לבנון השנייה. לנושא של הרב דרעי, ביצוע החלטת מועצת העירייה לנושא של חנות לממכר חזיר. אני התייחסתי לזה כבר פעמיים – שלוש בדיוני מועצה קודמים ואני חוזר ואומר את הדבר הבא: יש חוקי יסוד במדינה. חוקי יסוד במדינה גוברים גם על תקנות מקומיות כמו פקודת העיריות או תקנות של חוק עזר וגם השפיטה כבר נותנת את העדיפות הזאת. חוק חופש העיסוק אינו מאפשר לי על פי ייעוץ

מר י. לביא – היו"ר:

פרטיכל המועצה מס' 12 – 3/2007
מיום 4.6.2007

משפטי שאני מקבל ללכת ולפעול כנגד המקום. אני גם אמרתי בעבר, ואני חוזר ואומר את זה: משק כלכלי פועל על פי עצה וביקוש. הוא מציע חזיר למכירה, אם יש לו קונים, אז הוא יתקיים, אם אין לו קונים, הוא יפסיק להתקיים, עצם זה שיש לו ביקוש, מעיד על זה שזה צורך ציבורי, מה שאני לא אוכל להתמודד איתו, לטענות כאלה או אחרות בבתי משפט אזרחיים. והדבר השלישי והאחרון, אם אנחנו כאורגן נפנה אליו, יכול להיות שהוא ידרוש מאיתנו פיצוי כספי, לא רק שהוא מרוויח כסף, לא רק שהוא לא יפסיק למכור חזיר אלא הוא גם עשוי יהיה לקבל מאיתנו פיצוי כספי.

מר ב. אלבז: בואו נעשה הצבעה ציבורית בעיר.

מר י. לביא – היו"ר: מי יממן את הבחירות?

מר ב. אלבז: אני אממן את זה, אין שום בעיה.

מר י. לביא – היו"ר: תממן.

מר ב. אלבז: נעשה הצבעה ציבורית.

מר י. לביא – היו"ר: למה לך לעשות הצבעה ציבורית? תכין, דקה,

מר ב. אלבז: לא רוצה לעשות עצומה, אני רוצה לראות פה, מכל היושבים פה, מי שיהיה מוכן להצביע עכשיו כרגע על חנות חזיר בעיר הזאת,

מר י. לביא – היו"ר: אין לזה שום תוקף.

מר ב. אלבז: אפילו כל הציבור שיושב פה, זה עובר, מה אתה אומר?

מר י. לביא – היו"ר: קיבלת 110% תמיכה ברעיון שלך, אין לזה שום תקפות. אבל, מה שאני אומר לך על ההצעה שלך, בחירות בעיר למה שאתה מציע זה לפחות מיליון שקל, זה לא תחום, אתה צריך להציב מספר קלפיות, שאנשים יבואו להזדהות עם תעודת זהות, שהם תושבי המקום, רגע, אני הולך איתך, תקשיב, 100% מהתושבים יצביעו, נניח, בוא נלך על הנחה היפותטית, אני שואל רק מי יממן את העלויות כי עירייה לא יכולה להוציא הוצאה כספית כזו. מי יממן את זה? זה לא מאושר בתקציב, זה לא מתפקידיה של העירייה ההצעה הזאת, מי יממן את זה?

פרטיכל המועצה מס' 12 – 3/2007
מיום 4.6.2007

אני חושב שזה מתפקידו של ראש העיר לדאוג לציבור בעיר הזו. מתפקידו של ראש העיר, אני חושב שהוא צריך להתחשב ברחשי לבם של אותם אנשים שנמצאים בעיר, ואני חושב שלא רק אותם דתיים חובשי כיפה,

מר ב. אלבז:

באחד הדיונים גם המגזר המוסלמי תומך בזה, אז מה?

מר י. לביא – היו"ר:

זה נוגע גם להם.

מר ב. אלבז:

אז מה? אבל יש למגזר יהודי שמתפלל ביום ראשון, מה אתה?

מר י. לביא – היו"ר:

אני לא מבין? אף אחד לא יצליח, אני רוצה לומר לך יואל, אף אחד לא יצליח לגרום קרע בין בני הדודים שלנו לבין אותם דתיים או בכלל בעיר הזאת יש שכנות מאוד טובה

מר ב. אלבז:

אבל יש גם נוצרים, בני, שבשבילם זה בסדר.

מר פ. מנסור:

בסדר, יש גם יהודים שאוכלים חזיר. זה לא שייך.

מר ב. אלבז:

יש עיריות שהעבירו את זה לאזור תעשייה.

מר א. אילוז:

כל עוד יש ביקוש, אז יש לזה מקום.

מר צ. קוטלר:

אבל זה לא רמלאים, זה לא אנשים שלנו.

מר א. אילוז:

יואל, אני חושב כמו שאתה מעז, ובלי לפגוע בך אישית, כמו שאתה מעז לפרק או להרוס בית, כן? שזה לא על פי החוק,

מר ב. אלבז:

אין דבר כזה.

י. לביא – היו"ר:

אני אסביר. זאת אומרת כמו שיש לך אומץ להיכנס לאזור ג'ואריש ולהגיד להם אני אהרוס לכם את הבית, כך אני חושב שצריך לכבד את כל חברי המועצה, חברי המועצה הצביעו בעד זה שלא ימכרו חזיר בעיר הזאת, ואני חושב שראש העיר צריך לכבד את חברי המועצה כי זה עבר. ברגע שזה עבר, שלא יהיה חנות פה חזיר בעיר הזאת, אז ראש העיר צריך לכבד את זה ולבצע את זה מיד, זו דעת.

מר ב. אלבז:

אוקי. שמעתי שיש בחירות בנובמבר 2008, ראש העירייה הבא יהיה רגיש לנושאים האלה.

מר י. לביא – היו"ר:

- מר ב. אלבז:** אני רואה שאתה כבר מספיד אותי, זה טוב. אבל תקשיב,
- מר י. לביא – היו"ר:** חס וחלילה, ניצוץ של תקווה.
- מר ב. אלבז:** תשמע, איך אומרים? אל יתהלל,
- מר י. לביא – היו"ר:** אני? לא שמעתי אותי מתהלל. נעצרתי עם ניצוץ של תקווה.
- מר ב. אלבז:** אני אומר את זה בריש גלי, אני לא פוחד, אני לא בא אליך מאחורי הקלעים, אני לא, סליחה על הביטוי, אחד שמלקק וכאלה, לא, אני רק אומר לך יואל, תן לי לסיים, אני אומר את זה לפני כולם,
- מר י. לביא – היו"ר:** במשטר דמוקרטי זה לגיטימי,
- מר ב. אלבז:** בפני כולם אני אומר לך, לצערי הרב, בעזרת השם אתה לא תהיה פה.
- מר י. לביא – היו"ר:** בעזרת השם. אם הוא יבוא לביקור בעיר,
- מר ב. אלבז:** נעשה איזה רחוב על שם יואל לביא,
- מר י. לביא – היו"ר:** אל תספיד אותי כל כך מהר. כן?
- מר פ. מנסור:** ביהדות זה לא מותר לקרוא שם רחוב על מישהו חי.
- מר י. לביא – היו"ר:** לא, אבל אם זה יהיה בשכונה ערבית, זה יעבור.
- מר א. סרוסי:** אני רוצה להתייחס להחלטת המועצה שדובר עליה. ראש העיר אמר שיש פסיקה של בג"צ וזה נכון שיש פסיקה של בג"צ. הפסיקה של בג"צ מדברת בעיקרה על העניין של מותר או אסור למכור חזיר. ומותר למכור חזיר, זה פסק בג"צ. אבל, רשות מקומית היא מותרת או אוסרת במקום ספציפי, וזו הסמכות שלה. הסמכות של הרשות המקומית, היא לא להגיד לו "אסור לך למכור בכלל" כי אנחנו לא יכולים להחליט בשבילו, כי בג"צ קבע כבר,
- מר צ. קוטלר:** הוא לא הקים את זה במרכז שכונה דתית. מה אתם רוצים?
- מר א. סרוסי:** לא קשור. רשות מקומית יכולה להגיד "כאן לא תהיה חניה", זו הסמכות שלה. רשות מקומית יכולה להחליט שכאן במקום הזה, בגלל שפנו אליה או שיש החלטת מועצה שפוגעת ברגשות כלשהן,

פרטיכל המועצה מס' 12 – 3/2007
מיום 4.6.2007

בגלל כאלה, עזוב רגשות כרגע, כמו שראש העיר אמר קודם, בעניין של אותו בית, עזוב את הרגשות, אנחנו לא מתייחסים לרגשות, יש החלטת מועצה. תתעלם מהרגשות לגמרי, יש החלטת מועצה.

הרב מ. דרעי: זה מה שאני רואה פה, לאשר שלילת רישיון.

מר ב. אלבז: ברגע שיש החלטת מועצה, יואל,

מר צ. קוטלר: מחר, 8 אנשים ישנאו אותי, יוציאו חוק נגד בניית משרד של סוכן ביטוח על הכביש הראשי, אז סוכן ביטוח לא יפתח משרד על הכביש?

מר י. לביא – היו"ר: בואו, חברה, אתם יוצרים דיון,

מר צ. קוטלר: אני שואל אותך, יש לי חופש עיסוק, אני סוכן ביטוח, פה 8 אנשים שונאים אותי, מתוך 17, יחליטו שאסור להקים משרד של סוכן ביטוח על הכביש הראשי רק באזור תעשייה, אז המועצה תאמץ את זה?

מר י. לביא – היו"ר: סליחה רגע, אני לא איש שמתיימר לעשות פרשנות משפטית. לא להחלטת בג"צ, ולא להחלטת,

מר ב. אלבז: רק שאלה אחרונה. אתה מתכוון ליישם ולכבד את חברי המועצה או לא?

מר י. לביא – היו"ר: זה לא קשור לחברי המועצה. אני,

מר ב. אלבז: אז אנחנו מה? אנחנו פה, מתי שזה עובר, עובר, מתי שזה לא עובר, לא עובר?

מר י. לביא – היו"ר: בני, סליחה, אל תעביר את זה למישור אישי. סליחה, זה עניין מאוד עקרוני. אני חוזר ואומר, חוק חופש העיסוק מאפשר לבן אדם למכור,

מר ב. אלבז: אז למה הבאת את זה למועצה?

מר י. לביא – היו"ר: אני לא הבאתי את זה, בני. תן לי רגע להשלים. אני קודם כל, מחובתי, חברים, חוק חופש העיסוק הוא חוק יסודי. יש גם בחוקים היררכיה, והוא נמצא פה, וחוק עזר עירוני נמצא כאן. עכשיו אני לא מתיימר להיות יועץ משפטי. אני לא למדתי את זה אף פעם, לכן

פרטיכל המועצה מס' 12 – 3/2007
מיום 4.6.2007

אני מקשיב למה שהיועצים המשפטיים טוענים והם אומרים שחוק חופש העיסוק במקרה כזה גובר על הוראות חוק העזר או על החלטת מועצה במקרה דנן ואני לא יכול ללכת, אנחנו עושים על זה, בודקים את עצמנו 100 פעם, לפני שאנחנו מחליטים, אני לא קניין של המקום הזה, אני לא צריך להצהיר על זה בפומבי, אני לא קניין של המקום הזה, הוא לא משרת את צרכי, הוא גם מבחינתי יכול להיות ברמלה ויכול לא להיות ברמלה, זה לא מתחום העניין שלי. עכשיו, כמו שיש תמיכה, יש דרישה שלכם להעתיק אותו לאזור התעשייה ובזמנו,

נכון, היה תקדים בערים אחרות.

מר א. אילוז:

ובזמנו, וקיימת עדיין חנות שפועלת באזור התעשייה. וכמו שיש הרבה דברים שבערים אחרות הם לא פועלים בשבת ואצלנו, נניח, מכולת שבערים אחרות לא פועלת בשבת, באזורים מסוימים אצלנו אנחנו אפילו לא עוקפים את החוק ונותנים למכולת לפעול בשבת כי,

מר י. לביא – היו"ר:

כי היא מעורבת,

מר ש. שלוש:

מה לעשות? שמעת הערה של פאיז מנסור, אני חוזר לדבר שהוא בסיסי. זה ההיצע והביקוש של משק חופשי. אם המקום הזה היה מציע את מרכולתו ולא היו לו קונים, הוא היה נסגר.

מר י. לביא – היו"ר:

אבל זה לא שייך, אנשים באים מבחוץ, יש פה עניין של רגשות של אנשים.

מר א. אילוז:

אבל אין איפה לקנות, אני עכשיו, אברהם, תרשה לי, אני עכשיו מקבל את גישתך. אף רמלאי לא קונה שם,

מר י. לביא – היו"ר:

בוודאי שלא, אנשים באים מראשון,

מר א. אילוז:

בגלל שאין חזיר בתל אביב, אין חזיר באזור, אין חזיר, כן, אין בראשון, אין באף מקום, תקשיב רגע, אני אומר לך, אני לא יודע, היית פעם בטיב טעם בשבת? אתה יודע מה הולך, לא? זה מקום, בשבת,

מר י. לביא – היו"ר:

חס וחלילה, אין לי מה לעשות שם גם ביום חול, לא רק בשבת, יואל.

מר א. אילוז:

פרטיכל המועצה מס' 12 – 3/2007
מיום 4.6.2007

- טוב, אני יורד מההלצה. ראית פעם את טיב טעם?
מר י. לביא – היו"ר:
- בדרך עברתי, ראיתי,
מר א. אילוז:
- ראית, לא, אני מתכוון, לא חס וחלילה ש, אני מניח שאתה לא מנסה להיות שם משגיח כשרות, אני מניח. נותן לך את הקרדיט, גם אני לא מנסה להיות שם. זה 30,000 מטר, אין חנות כזו בישראל. לדעתי, החנות הכי גדולה. שבכלל, בתוכה, מוכרים גם לא רק חזיר, מוכרים שם את כל,
מר י. לביא – היו"ר:
- אוקי, אין לנו בעיה עם זה. שאותם אנשים שצורכים את הבשר פה, שילכו לשם. אם אנחנו רוצים, יואל, היה תקדים בטבריה, בבית שמש, לקחו את זה לאזור תעשייה.
מר א. אילוז:
- לא, אנחנו לא יכולים, אתם אומרים לי את זה, אמרתי את זה לרב מיכאל דרעי ואני אומר לך את זה גם, אברהם, אני לא יכול לקחת דוגמא של בית שמש.
מר י. לביא – היו"ר:
- למה לא? יש לנו פה 70% שומרי מסורת ויש לנו את החברה המוסלמים, מה? זה לא מספיק?
מר א. אילוז:
- כי אתה לא עיר דומה לבית שמש, ואני שמח שבית שמש לא דומה לך, בסדר?
מר י. לביא – היו"ר:
- אוקי, אין לי בעיה עם זה.
מר א. אילוז:
- בעקבות הויכוח, הפרשנות המשפטית, יש החלטת מועצה שהיא חוק עזר עירוני או החלטת מועצה כהחלטת מועצה, יש חשיבה שהטיול לבג"צ, דרך אגב זה לא חוק יסוד, אלא בג"צ,
מר י. לביא – היו"ר:
- לא, לא, יש חופש העיסוק.
מר א. סרוסי:
- חופש העיסוק זה בג"צ.
מר י. לביא – היו"ר:
- חופש העיסוק הוא חוק.
מר א. סרוסי:
- סליחה, אולי כדי למנוע לזות שפתיים לציבור ולעיר, ולהחלטת המועצה, אולי כדאי להביא חוות דעת של מומחה חיצוני, משפטית והוא יגיד מה קודם למה.

15/...

- מר י. לביא – היו"ר:** החוות דעת המשפטית,
- מר א. סרוסי:** היו דברים מעולם.
- מר י. לביא – היו"ר:** החוות דעת שמחייבת אותנו זו החוות דעת של היועץ המשפטי האינהרנטי של העירייה, מה לעשות, כל גוף,
- ב. אלבז:** בקיצור, מה שאתה בא ואומר פה, אתה בא ואומר, סליחה על הביטוי,
- מר י. לביא – היו"ר:** גם על זה יש כבר החלטה.
- מר ב. אלבז:** לא, אתה בא ואתה אומר, בלשון אחרת, סליחה, אתה אומר, אני שם פס עליכם, כך אתה אומר.
- מר י. לביא – היו"ר:** חס וחלילה.
- מר ב. אלבז:** זה ככה משתמע. רבותיי,
- מר ש. שלוש:** תאמין לי, אני בערך, שיסגרו אותו מהר, מחר הלואי ויסגרו אותו,
- מר י. לביא – היו"ר:** בני, כדי לקיים,
- ש. שלוש:** כולנו בעד לסגור את זה.
- מר י. לביא – היו"ר:** בני, תבחין רגע, לקיים את חובת החוק שזו החובה המוטלת עלי זה לא אומר לזלזל חס וחלילה באנשים שונים. אני רוצה לעבור לעוד נושא אחד. בני, הנושא של ועדת הביקורת. בני, דקה, על נושא ועדת הביקורת. אני חושב שמן הראוי שהדברים ילובנו קודם עם שלמה אזולאי.
- מר ב. אלבז:** בפעם שעברה הוא אמר בישיבת מועצה "אין שום בעיה".
- מר י. לביא – היו"ר:** הוא הצהיר את זה לפרוטוקול?
- מר ב. אלבז:** הוא הצהיר, אני קמתי ואני אמרתי שאני רוצה את יו"ר ועדת ביקורת בחזרה אלי, הוא אמר לי "אין שום בעיה".
- מר י. לביא – היו"ר:** הוא אמר את זה לפרוטוקול? אני לא רוצה להיכשל בזה, אני מעדיף ביום שהוא נוכח פה ואני מעדיף או שזה יינתן בכתב, מהסכמה ביניכם, למה להכשיל אותנו? זה ביזנס, לנו אין,

פרטיכל המועצה מס' 12 – 3/2007
מיום 4.6.2007

- מר ב. אלבז:** כן, בסדר, אין שום בעיה, אבל אני מבקש שזה יהיה בהקדם.
- מר י. לביא – היו"ר:** בסדר. תרשום את זה שלעשות בירור על זה. אני ניגש,
- מר ש. שלוש:** לפני שנגיע, הערה קטנה לגבי המבנה בהרצל 30. מתי ניתן לו היתר בניה? באיזה תאריך? מישהו יכול לענות על זה?
- מר י. לביא – היו"ר:** שנה שעברה.
- מר ש. שלוש:** מתי ניתן לו היתר בניה? חודש וחצי? הוא התחיל לבנות לפני חצי שנה, אם לא יותר,
- מר י. לביא – היו"ר:** אה, נכון, גם זה, הוא מפר צו,
- מר ש. שלוש:** רגע, עזוב שקיבל צו הפסקת עבודה, על הכיפאק, נחמד ויפה, הוא עמד לדין על זה שהוא בנה ללא היתר? אני מבקש מהיועץ המשפטי שיעמיד אותו לדין על בניה ללא היתר.
- מר י. לביא – היו"ר:** בסדר, אנחנו בלאו הכי אוכפים עכשיו.
- מר ש. שלוש:** לא, אני רוצה שהוא יועמד לדין.
- מר י. לביא – היו"ר:** לא, לא בטוח, בעצם זה,
- מר ש. לוי:** תבוא במסגרת הועדה המקומית, תעלה את הטענה ואנחנו נחליט.
- מר ש. שלוש:** לא צריך,
- מר י. לביא – היו"ר:** אי אפשר ללכת, אתה לא יכול אתה כצעד,
- מר ש. שלוש:** החוק לא מבדיל בין אף אחד ואחד, אני רוצה שהוא יועמד לדין.
- מר י. לביא – היו"ר:** שמעון, אי אפשר, תפסיק להביא נושאים אישיים לדין, אני מבקש.
- מר ש. שלוש:** לא, אני עומד על זה. שהיועץ המשפטי יעשה את העבודה שלו כראוי.

בסדר, אתה אבל, עזוב, אתה האחרון שצריך לדבר על זה עכשיו, חכה עוד חודשיים, תגיד מה שאתה רוצה בנושאים האלה, יש דברים שלא אומרים. ושתיים, אני אומר לך עניינית, פעם שאתה פועל בתחום, מה שהמחוקק מתווה לך, ואתה פועל מתוקף סמכות החוק, לך בציר הזה, אל תנסה סתם להביא בן אדם לבית משפט,

מר י. לביא – היו"ר:

נכון, אני לא מבקש שלא בחוק.

מר ש. שלוש:

כאשר יכול להיות שהוא יקיים את כל מה שהוטל עליו בהיתר.

מר י. לביא – היו"ר:

אבל זה עוד לא מקנה לו זכות להתחיל לבנות לפני שהוא קיבל את ההיתר.

מר ש. שלוש:

בסדר, זה גם, זה בעיה בפני עצמה. אני מבקש,

מר י. לביא – היו"ר:

לא בטוח מה שאתה אומר. אני שואל שאלה אחרת,

מר פ. מנסור:

לא, עזוב, אין לנו ויכוח, אני ואתה, אין לנו ויכוח בנושא בכלל.

מר ש. שלוש:

אם הוא התחיל לבנות, סליחה, אני אומר משהו אחר, אם הוא התחיל לבנות ויש חריגה מקו בניין, וקו בניין, חכה, תשמע אותי,

מר פ. מנסור:

תעשה לי, אני אדבר איתך אחרי הישיבה באופן אישי, סליחה, פאיז, זה לא קשור ביני לבינך,

מר ש. שלוש:

לא, קח בניין, לא אני אומר עקרונית, אולי זו המלצה לעיריית רמלה, שלא לחכות לאדם שיגמור את הבניין, יגמור שלד ואחר כך להיזכר אם הוא עשה חריגה ולא עשה חריגה כאשר אם אנחנו לוקחים את העניין הזה של קו בניין, ברגע שהוא בונה מטר אחד, וכבר אפשר לדעת אם הוא חורג או לא חורג, נכון אדוני ראש העיר?

מר פ. מנסור:

פאיז, אני מסתכל לך בעיניים ואומר לך תקשיב טוב: איך שהוא התחיל לצקת את הבטון, התקשרתי למהנדס העיר, בלי לדעת במה מדובר, את היסודות, התקשרתי למהנדס העיר ואמרתי לו שנראה לי, כי עברתי שם, נראה לי שהבניין הזה בונה בבניה חורגת מקו בניין, ושלחו לשם נציג, נדמה לי, כי ראיתי שכל קווי הבניין, הוא חורג מקו הבניין של כל הרחוב, ויש שם את הבעיה הזו שמלווה אותנו לכל הרחבה שעשינו של חניות ברחוב הרצל בקטע הזה, התמודדנו כבר עם הסוגיה הזו של בעיות קו בניין ברחוב הרצל והתוצאה של זה הייתה, הוא חזר אלי והראה לי דוח כתוב

מר י. לביא – היו"ר:

פרטיכל המועצה מס' 12 – 3/2007
מיום 4.6.2007

שהפקח היה שם אבל הפקח כנראה גם הוא הושפע מהמדידה שהציגו לו והמדידה לא נכונה. אני מקבל את זה שכל תחילת בנייה צריכה, כל בנייה שנעשית שלא בהיתר, צריך לנסות ולהפסיק אותה מוקדם ככל האפשר, אני מקבל את העיקרון, זה גם עיקרון מנחה לכל ההנדסה. אנחנו ניגש להצבעה, חברה, אנחנו דנים בנושאים שהם, יצא כבר צו הפסקת עבודה, על מה הדין עכשיו? אנחנו ניגש להצבעה, אני מבקש להפריד את ההצבעה על כלל הפרוטוקולים שהובאו פה, שציינתי אותם בתחילת הדין למעט נושא של ועדת תמיכות, מי בעד? מי בעד ירים ידו.

מר ש. לוי: רגע, סליחה, למה אתה מפריד מהפרוטוקול, לא הבנתי?

מר י. לביא – היו"ר: את ועדת תמיכות.

מר ש. לוי: למה?

מר י. לביא – היו"ר: אני תכף אסביר.

מר ש. לוי: אולי תסביר לפני שנצביע?

מר י. לביא – היו"ר: מה אכפת לך?

מר ש. לוי: אני אצביע אבל למה להפריד?

מר א. סרוסי: לא הייתי בדיון, אני לא יודע.

מר י. לביא – היו"ר: לא יודע. אחד נמנע, אחד לא הצביע. נושא של ועדת תמיכות, נא לנהל את ההצבעה במקומי, זו ההצבעה ראשונה, אחי חבר בעמותה, לא רוצה להצביע,

פרטיכל המועצה מס' 12 – 3/2007
מיום 4.6.2007

מר י. לביא – היו"ר: מעמיד להצבעה.

1.(56) אישור פרטיכלים:

(1) מס' 12-2/2007 מיום 5.5.2007
(3) מס' 12-2/2007 מיום 7.4.2007
מס' 12-3/2007 מיום 20.5.2007
מס' 12-4/2007 מיום 30.5.2007

א. הנהלה -
ב. כספים -

ג. משלחות וקשרי חוץ - (1) מס' 12-2/2007 מיום 17.4.2007

ד. הקצאת מקרקעין ומבני ציבור – (2) מס' 12-1/2007 מיום 3.5.2007
מס' 12-2/2007 מיום 20.5.2007

ה. תמיכות ומשנה לתמיכות - (1) מס' 12-3/2007 מיום 29.5.2007

2. הנחת החלטות ועדת הנחות מארנונה על שולחן המועצה
החלטות ועדת הנחות מארנונה - (1) מס' 12-2/2007 מיום 13.5.2007
עפ"י סעיף 149 ד' (ה') לפקודת העיריות, החלטות הועדה אינן טעונות אישור המועצה אך יונחו על שולחנה.

3. הגשת דו"ח תלת חודשי על פעולות העירייה לחודשים ינואר – מרץ 2007.
עפ"י סעיף 140 ב' (ב') לפקודת העיריות.

(בעד – 12 קולות, נגד-אין, נמנע-1, 1 לא משתתף בהצבעה)
(ראה להלן החלטות ממס' 57 ועד מס' 113)
(הצבעה נפרדת להחלטה מס' 62)

מר ש. לוי: אה, הבנתי, אבל זו לא קרבה ראשונה, יואל.

מר י. לביא – היו"ר: אחי לא קרבה ראשונה, הוא רק אחי. תצביעו בבקשה.

מר צ. קוטלר: בהקשר של ועדת תמיכות, אני מבקש משהו לפני זה. אני חבר בוועדת התמיכות,

מר י. לביא – היו"ר: כן. יש פה חברי ועדת תמיכות של המנגנון המקצועי.

מר צ. קוטלר: או, אני חבר בוועדה מטעם ועדת משנה א' המועצה. ואני מרגיש שהועדה הפכה בעצם לחותמת גומי חסרת כל משמעות.

פרטיכל המועצה מס' 12 – 3/2007
מיום 4.6.2007

- מ.ב. אלבז:** ארבע שנים לקח לך להבין את זה?
- מ.צ. קוטלר:** סלח לי, ארבע שנים לא היית אז אתה לא יודע שרק בחצי שנה האחרונה השתנה,
- ב. אלבז:** בגלל זה אני חכם, אני לא טיפש. אתה מבין?
- מ.צ. קוטלר:** זה רק מוכיח את ההפך כי אתה לא יודע מה קרה.
- ב. אלבז:** זה אומר שאני לא אמור להיות שם, אתה מבין צביקה? ארבע שנים לקח לך להבין את זה.
- מ.י. לביא – היו"ר:** צביקה דקה, לפני שאתה ממשיך, אני אגיד לך במשפט אחד. מבזרים סמכויות מנבחר ציבור, כולל מראש עיר, למנגנון מקצועי, זה הנוהל, זו המגמה, רוצים, רואים בנו, בנבחר הציבור, מושחתים, מה שלא יכול להיות שיהיה במנגנונים המקצועיים, אתה מבין?
- מ.צ. קוטלר:** ממש לא יכול להיות.
- מ.י. לביא – היו"ר:** זה מה שרואים, זו המדיניות, ומכניסים לכל מיני, ומוסיפים ועדות היגוי וכל מיני כאלה. משאירים את האחריות, חוק העיריות הבא הולך להיות עוד יותר קיצוני. משאירים את האחריות עלינו ואת הסמכות מעבירים, כולל,
- גב' ל. רבנר:** מי בעד ועדת התמיכות? 11, מי נמנע? 1. מי נגד? תודה.
- מ.י. לביא – היו"ר:** נוהל את הישיבה בשעה 20:15.

יואל לביא
ראש העירייה

שמואל קולישבסקי
מזכיר בכיר